

DET UNIVERSELLE RETTFERDIGHETENS HUS

Naw-rúz 177

Til verdens bahá'íer

Inderlig elskede venner!

Det som nå skjer, gjør at vi kjenner oss nødet til å skrive til dere på denne tiden og ikke vente til riḍván. Som dere bare så altfor godt vil være klar over, har en engstelig verden gjennom de senere uker og måneder måtte forholde seg til en helsekrise som i rask utvikling påvirker folket i mange land, med konsekvenser for samfunnet som ennå ikke lar seg anslå med noen sikkerhet. Vi er sikre på at dere som oss har vært sterkt bekymret for menneskehetens velferd, og da særlig for dem som er mest sårbare. Det har sjelden vært klarere at samfunnets kollektive styrke er avhengig av den enhet det kan manifestere i handling, fra den internasjonale arena til grasrota, og vi vet at dere støtter de viktige bestrebelser som i denne henseende gjøres for å beskytte alles helse og velferd.

Det er ikke til å unngå at den nåværende situasjon mange steder vil påvirke Guds Saks administrasjon, og i hvert tilfelle vil det relevante nasjonale åndelige råd gi tilråding om de hensiktsmessige tiltak som skal gjøres. Dette vil i noen land innbefatte å avlyse det nasjonale årsmøte, ved at det treffes foranstaltninger til at det nasjonale råd kan velges på andre måter. På visse steder kunne det også være nødvendig å lage lignende ordninger for valg av lokale åndelige råd. I tilfeller der selv dette viser seg å være ugjennomførbart, ville det imidlertid i år kunne tillates at det eksisterende medlemskap i et lokalt eller nasjonalt råd fortsetter inn i neste administrasjonsår. Ethvert nasjonalt råd som overveier å godkjenne et slikt skritt, vil naturligvis søke råd hos rådgiverne på et tidlig stadium.

Ved tiden for en annen krise ga 'Abdu'l-Bahá disse ord som råd: «På en dag som denne, da prøvelsenes og trengslenes stormer har omsluttet verden og frykt og beven har rystet planeten, må dere stige opp over fasthetens og standhaftighetens horisont med et opplyst ansikt og en strålende panne slik at fryktens og bestyrtelsens mørke, om Gud vil, kan bli helt borte og forvissningens lys kan demre over den åpenbare horisont og skinne strålende klart.» Mer og mer har verden behov for det håp og den åndelige styrke som troen inngir. Elskede venner, innen grupper av sjeler har dere selvsagt lenge vært opptatt med arbeidet for å nære nettopp de egenskaper som det på denne tid er behov for: enhet og kameratskapsfølelse, kunnskap og forståelse, et sinnelag preget av kollektiv tilbedelse og felles innsats. Det har faktisk slått oss hvordan bestrebelser på å styrke disse egenskapene har gjort samfunn særlig robuste, selv i møtet med forhold som nødvendigvis har begrenset deres aktiviteter. Selv om de troende har måttet tilpasse seg nye omstendigheter, har de tatt i bruk kreative midler for å styrke vennskapsbånd og fostre åndelig bevissthet og egenskapene sinnsro, trygghet og tillit til Gud både seg imellom og hos dem de kjenner. De verdige

samtaler som dette har ledet til, om det nå har skjedd ved fjernkontakt eller personlig kontakt, har vært en kilde til trøst og inspirasjon for mange. Slike bestrebelser fra deres side sørger for en verdifull tjeneste i denne stund da mange sjeler er rådløse og forferdet, usikre på hva som vil skje. Hvor vanskelige forholdene for tiden enn er, og hvor nær sin utholdenhetsgrense noen deler av samfunn enn føres, så vil menneskeheten i siste instans gjennomgå denne ildprøven og vil på den andre siden av den fremstå med større innsikt og en dypere forståelse av sin iboende enhet og gjensidige avhengighet.

Dette er ikke øyeblikket for i noen detalj å beskrive bahá'í-verdenens prestasjoner i løpet av året som gikk, eller den ekstraordinære fremgangen som er gjort i å mangfoldiggjøre samfunnsbyggende aktiviteter verden over og i å styrke vekstprogrammer – et arbeid som fortsetter i fullt omfang der omstendighetene tillater det. La det være nok å si at etter fire års forløp inn i den nåværende plan har Sakens utrettelige støttespillere ført Bahá'u'lláhs tro til den sterkeste stilling den i sin historie noensinne har hatt. Alt dere har gjort og nå er i ferd med å gjøre, gjør det globale bahá'í-samfunn rede til det neste stadium i utviklingen av Den guddommelige plan.

Foreløpig er våre tanker og våre bønner fokusert på helse og velferd for alle Guds venner og for alle dem som dere bor blant. Vi ber også innstendig om at den allmektige skjenker dere forvissning, utholdenhet og en standhaftig ånd. Måtte deres tanker stadig være rettet mot behovene i de samfunn dere tilhører, forholdene for de samfunn dere bor i og velferden for hele menneskehetens familie, som dere alle er brødre og søstre av. Og i deres stille stunder, da ingen annen fremgangsmåte enn bønn synes å være mulig, innbyr vi dere til å føye deres bønnfallelser til våre og innstendig be om at lidelsen lindres. Vi vender oss til disse ord fra 'Abdu'l-Bahá, som i hele sitt liv var et eksempel på uselvisk engasjement for andres velferd:

O du forsørger! Hjelp du disse edle venner til å vinne ditt velbehag, og gjør dem til slike som ønsker både ukjente og venner vel. Før dem inn i den verden som for evig består; skjenk dem en andel av himmelsk nåde; gjør dem til virkelige bahá'íer som i sannhet er av Gud; frels dem fra ytre forstillelse, og grunnfest dem i sannheten. Gjør dem til rikets merker og tegn – til lysende stjerner over dette nedre livs horisonter. Gjør dem til en trøst og lise for menneskeheten og til tjenere for fred i verden.

Det Universelle Rettferdighetens Hus [sign.]